

Bị làm nhục trong đám cưới, cô dâu điên tiết tát tót tấp mẹ và em chồng

21:37 28/03/2023

Tác giả: Đang cập nhật

“Lần đầu tiên về ra mắt, tôi đã phải ngậm ngùi ôm mặt chạy một mạch ra khỏi đó. Mẹ anh nói vì gia đình hai đứa không môn đăng hộ đối nên nhất quyết không đồng ý cho làm đám cưới, nếu cứ cố tình thì dẫn nhau ra khỏi nhà, không chu cấp một đồng...”

- Cô nhìn lại mình đi, đúng là đứa mồi chài mà chòi mâm son, tôi không bao giờ đồng ý cho cô bước chân vào cái nhà này đâu.

- Nhưng con và cô ấy yêu nhau...

Phong chen vào nói đỡ cho tôi được một câu thì mẹ anh đỏ mặt tía tai lên bảo:

- Anh lại dám bênh nó cơ à?

- Con... con...

- Không nói nhiều, dẫn nó đi cho khuất mắt tôi.

Ảnh minh họa

Lần đầu tiên về ra mắt, tôi đã phải ngậm ngùi ôm mặt chạy một mạch ra khỏi đó. Mẹ anh nói vì gia đình hai đứa không môn đăng hộ đối nên nhất quyết không đồng ý cho làm đám cưới, nếu cứ cố tình thì dẫn nhau ra khỏi nhà, không chu cấp một đồng.

Tôi làm nhân viên bán bảo hiểm, lương chỉ đủ sống. Còn anh làm quản lý cho cửa hàng ô tô của gia đình nhưng không được quản lý tiền bạc, hoàn toàn phải phụ thuộc kinh tế vào mẹ. Có lẽ vì thế mà tiếng noi của anh không có ý nghĩa, mẹ bảo gì phải nghe đấy.

Có mấy lần tôi dứt khoát chia tay nhưng anh cứ níu giữ hết lần này đến lần khác. Cuối cùng, tôi quyết định cùng anh mạo hiểm làm theo kế hoạch “ăn cơm trước kẻng” để ép mẹ.

Nhưng mọi chuyện lại không hề dễ dàng như tôi vẫn tưởng, biết tôi có bầu, cái thai ngày càng lớn nhưng mẹ anh vẫn một mực phản đối. Từ ngày tôi sinh con, bà chưa từng tới nhìn mặt cháu được một lần cũng không hỏi han hay mua cho thằng bé được cái tã. Chỉ đến lúc anh dọn ra khỏi nhà, đến sống cùng mẹ con tôi trong căn phòng trọ nhỏ khi con trai tôi tròn 1 tuổi thì bà tìm đến tận nơi bảo:

- Về đi, tôi sẽ cho anh chị thành vợ chồng, nhưng với một điều kiện.

Vừa nghe thấy thế, anh sung sướng hỏi lại mẹ:

- Điều kiện gì thế ạ?

- Vì có chửa trước nên sẽ không có đám cưới rình rang gì hết, tôi chỉ làm vài mâm cơm đơn giản mời họ hàng đến dự, tôi không muốn để mọi người cười vào mặt. Anh chị không đồng ý thì đừng mơ tưởng được bước chân về nhà, cứ sống chui rúc ở cái chỗ bẩn thỉu, hôi hám này đi.

Đến lúc ấy tôi mới biết gia đình anh tuy giàu có nhưng vô cùng cổ hủ, keo kiệt. Ban đầu, tôi nhất quyết không đồng ý, thà ở vậy nuôi con còn hơn nhưng vì bố mẹ đẻ và anh khuyên can mãi nên cuối cùng đành phải xuôi theo. Trong thâm tâm tôi cứ nghĩ chỉ cần mình nhún nhường mẹ chồng thì gia đình sẽ yên ổn.

Ngày cưới là ngày hạnh nhất đời người con gái nhưng với tôi chỉ toàn là nước mắt. Trước mặt bao nhiêu người, mẹ chồng tôi niềm nở, cười nói vui vẻ và quan tâm con dâu lắm. Nhìn vào có lẽ chẳng ai biết bà là một người đáo để.

Nhà tôi không có điều kiện, bố mẹ phải vất vả, tích cóp mãi mới mua được cho con gái cái kiềng vàng 1 cây cho nhà chồng đỡ khinh rẻ. Giây phút bố tôi vừa trao của hồi môn cho con gái xong thì mẹ chồng liền ghé sát tai tôi thì thầm:

- Tối về phải nộp hết cho tôi.

Câu nói ấy của mẹ chồng khiến tôi tức tối vô cùng nhưng vẫn phải kiềm chế, đáp lại nhỏ nhẹ:

- Đây là vàng bố mẹ đẻ cho con, mẹ không cho con được cái gì thì sao lại đòi giữ ạ?

- Cô nói cái gì? Vừa chân ướt chân ráo về đây mà đã dám cãi tay đôi rồi cơ à? Đã về cái nhà này rồi thì mẹ chồng nói gì phải nghe.

- Con không nói gì sai hết, mẹ thử kể chuyện này ra xem ai đúng, ai sai?

Lời qua tiếng lại một hồi, mẹ chồng tát tôi một cái thật mạnh đến tối sầm mắt. Lúc giằng co, không may bà bị ngã sõng soài ra đất. Thấy thế, em chồng tôi là Hiên chạy vụt lại. Hiên vốn đánh đá, chua ngoa lại ghét tôi. Không nghe giải thích, cô ta cất cái giọng the thé lên bảo:

- Chị lại dám đánh mẹ tôi à?

Được nước, mẹ chồng tôi vừa kêu gào vừa bảo:

– Ổi làng nước ôi, con này nó định giết tôi đây mà. Phong ơi, mày có mắt như mù, rước cái của nợ về nhà rồi con ơi.

Hiên lấy ngay cốc rượu ở gần đó hất thẳng vào mặt tôi rồi trộn mắt:

– Cô mà động vào một sợi tóc của mẹ tôi thì đừng hòng được sống yên thân.

Như giọt nước tràn ly, không thể chịu nổi được nữa, tôi dùng hết sức lực lao vào tát tới tấp em chồng rồi chỉ thẳng vào mặt tất cả mọi người trong gia đình chồng:

– Không cưới xin gì nữa, tôi chịu đựng như thế là đủ lắm rồi. May mà tôi còn nhận ra bộ mặt thật của các người trước khi về sống chung trong cái nhà này.

– Em.. bình tĩnh lại đi, cứ xin lỗi mẹ là xong.

Đến lúc này chồng tôi mới chịu lên tiếng nhưng cứ len lén nhìn mẹ.

– Anh là người chồng chẳng ra gì, vợ bị làm nhục trước mặt bao nhiêu người cũng không dám lên tiếng bảo vệ, đồ hèn. Anh cứ núp váy mẹ mãi như thế thì chẳng con vợ nào sống nổi với anh đâu. Mẹ anh đã không cho tôi được cái gì mà còn đòi cướp cái kiềng vàng bố mẹ để cho tôi. Bà ta vừa ăn cướp, vừa la làng, tự ngã chứ tôi chưa làm gì cả.

Bao nhiêu tiếng xì xào, bàn tán bắt đầu vang lên. Gia đình bên nhà gái đồng loạt đứng dậy ra về hết, tôi không thềm nhìn lại chồng lấy nửa con mắt, đập tan nát bó hoa cưới trên tay rồi đi thẳng. Bế con trên tay, tôi biết quyết định tin tưởng chồng, đánh đổi mọi thứ vì anh ta là sai lầm rồi. Giờ tôi chẳng mong gì hơn ngoài việc phải làm tất cả để cho con có cuộc sống hạnh phúc, đủ đầy.

Link bài viết: <http://www.tinthat.vn/bi-lam-nhuc-trong-dam-cuoi-co-dau-dien-tiet-tat-toi-tap-me-va-em-chong>